

Maică dragă!

Nicu Hăloiu

Maică dragă!

Tu nu poți urla la vremuri, n-ai vreo vină să-ți asumi,
că astăzi la sânu-ți cald se aciuiră fanfaroni,
nu numai lipsiți de suflet ci și lipsiți de neuroni,
dar să știi maică iubită, că ăștia nu sunt români!

Prin vene le curge sânge, însă sânge de alt neam,
ei sunt urmașii-acelor haite nesătule de barbari
de prin stepele mongole, așa sunt acești tâlhari,
n-au nimic comun cu tine, sânge de român n-au dram!

Știu că plângi, maică iubită că te secătuesc de vlagă,
îți scot rodul din pământ, îți lasă creștetul golaș,
dă pe ei pedeapsă aspră din trecutu-ți uriaș,
dă pe ei blesteme grele, te rugăm. măicuță dragă!

Ia-le și le stinge vlaga, lasă-i tu fără urmași,
să rămână goi ca dealul pe care ți-l despăduresc,
fă-i să urle de durere pe cei ce nu te mai iubesc,
maică dragă, fă tu asta, că noi astăzi suntem lași!

Și-au făcut averi imense, au cu toți vile frumoase,
trăiesc fără nicio grijă și de lux ei fac risipă,
nu se gândesc la neamul nostru maică dragă, nicio clipă,
iar noi ieșim să le dăm votul nu să le dăm foc la case!

Dar și noi suntem de vină că și dintre noi sunt răi,
sunt destui români ce fac compromisuri și trădează,
blestemă-i maică și pe ăștia că dintre ei se recrutează
marii trădători de țară, haitele lor de dulăi!

Tu nu poți urla la vremuri, n-ai vreo vină să-ți asumi,
că astăzi la sânu-ți cald se aciuiră fanfaroni,
nu numai lipsiți de suflet ci și lipsiți de neuroni,
dar să știi maică iubită, că ăștia nu sunt români!